

AF CYRIL MALKA, PSYKOANALYTIKER
OG FORÆLDER

"To ti-årige dræbte en to-årig dreng efter at have set filmen 'Barneleg 2'. 'Fjorten-årig invaliderer jævnaldrende med karatespark efter at have følt sig inspireret af en voldsfilm'. 'Rambo'-dræberen begik selvmord efter at have dræbt..."

Dette blot et lille udvalg af de mange avisoverskrifter, vi bliver præsenteret for hver dag med vold og børn som hovedindhold.

Det er det, der får os til at tale om censur af videofilm om ikke andet så i form af aldersbegrænsning. Det er det, der får os til at beskyldte videoudlejere for at være moralsløse mennesker, der hæmningsløst lejer voldsfilm ud til mindreårige uden at ulejlig sig med at bede om legitimation.

Det sidste påfund, som nu er i mediernes søgelys, er ligefrem

computerspil.

En fredag i TV 2's Eleva2-eren var der to drenge på 14-15 år, som fortalte, at de i snit så to videovoldsfilm om dagen. Spørgsmålene til drengene var meget koncentreret om, hvor spændende det var, hvor inspirerende det var...

UBEHAGELIGT SVAR

Men der var ingen, der spurgte, hvordan det nu kunne gå til, at to drenge på den alder kunne se 4 timers film om dagen... Hvor er forældrene? Lægger de ikke mærke til noget? Eller er det fordi, de billiger det? Det må da også gå ud over skolen! Der kan vel dårligt være plads til hjemmearbejde efter fire timers videovold! Og egentlig: Hvorfor er det så spændende at se voldsfilm? De to børn kunne ikke rigtig give nogen forklaring på det. Det er nok heller ikke dem, vi skal spørge, hvis vi vil have et svar.

Kort sagt: *Er vi ikke ved at finde en meget nem løsning på et meget kompliceret problem? Er vi ikke ved at løbe fra vores ansvar?*

VI MANGLER BØRN!

-Mangler du en ½-dags plads?

AF KIRSTEN RASMUSSEN

Der må da være nogen, der gerne vil have en ½-dags børnehavveplads. Der er ledige pladser både på formiddags- og eftermiddagsholdet i Børnehaven Dragebakken.

Jeg er selv mor til et barn i ½-dags børnehaven, og det kan varmt anbefales.

Formiddagsholdet har åbent 7.30-12.30.

Eftermiddagsholdet har åbent 12.30-17.30. Og det er med hvert sit friske personale.

Det koster kun 660,- pr. måned.

Pladserne kan tilbydes uanset hvor, man bor i Odense Kommune.

Iben Gerdes fra Dalum Områdekantor ved mere!

-Eller ring til Børnehaven Dragebakken, ☎ 6617 0530. De bider ikke.

HVOR ER FAR?

Når faderen eller faderbilledet mangles, savnes eller forvrænges, hvem kan en dreng så identificere sig med? Hvor finder han så sit faderbillede? Jo... så må Arnold Schwarzenegger være en udmærket erstatning!

Vi bliver nok nødt til at gå et lille stykke vej hen i mod den tanke, at en familie bestående af Far, Mor og børn i en tryk hverdag ikke er et nederlag, skriver Cyril Malka.

Måske skal vi lede efter svaret et sted, som er lidt ubehageligt for os andre... Se for eksempel: *Hvem har de unge drenge at identificere sig med i dagens Danmark? Hvor er faderbilledet blevet af?*

Drenge vokser op og bliver hovedsageligt opdraget af kvinder. Hele institutionsverdenen består af kvinder, og selv om der skulle findes en enkelt mand i en børnehaven, må han underlægge sig, for det er kvindernes område!

Der er intet galt i, at en dreng lærer at vaske og gå på indkøb. Det er godt, at en knægt kan være med i det daglige, huslige arbejde. Både drenge og piger skal lære, at den del af livet også er vigtig for at hverdagen i en moderne familie kan fungere.

PRIVAT OMRÅDE

Men en dreng har også behov for et "privat område". Et "mande-område". En dreng har behov for at skyde med skydevåben uden at få

dårlig samvittighed over, at folk dør i Bosnien... Det er ikke barnets skyld! Og grunden til krige her i verden er ikke, at børn har leget med skydevåben, mens de var små! Drengene har behov for at lege voldsomt uden hele tiden at få at vide, at "Uha, det var dog væmmeligt, at du er så vild, lille ven!"

Piger får rigeligt tilfredsstillende deres pigebehov, fordi de nu engang er omgivet af kvinder i det daglige, men drengene mangler mændene i deres hverdag. De har ingen at identificere sig med hele dagen lang i børnehaven.

EN GOD SLÅSKAMP

En dreng har brug for en mandsperson, et faderbillede, han kan identificere sig med. Have et fællesskab med. Det er ikke det samme for en dreng at bearbejde træ med en kvindelig pædagog som med en mandlig.

En fisketur med Mor kan aldrig blive det samme som en fisketur med Far! En god slåskamp for sjov med Far kan nu være hyggelig. At slå på Mor giver nogle helt andre associationer... Endelig: Ved at sætte perler på en snor og tegne blomster på en eng får drengene ikke afløb for al deres energi; bulderlege med de andre drenge er meget sjovere.

Og helt ærligt vil jeg hellere have, at min søn kommer hjem med et væltet skib i krydsfiner frem for en perlekæde eller en hæklet grydelap, når han har lavet noget fint til os i børnehaven!

Når faderen eller faderbilledet mangles, savnes eller forvrænges, hvem kan en dreng så identificere sig med? Hvor finder han så sit faderbillede? Jo... så må Arnold Schwarzenegger være en udmærket erstatning!

ACTIONHELTEN

Han har den råstyrke, den mandighed, der skal til. Hvis barnet har et faderbillede i sin hverdag, så er Arnold en ting: Den kæmpende, den hårdtslående, den seje. Og Far (eller faderbilledet) er manden i huset. Manden i det virkelige liv.

Barnet vil i de fleste tilfælde forstå, at selv om man er en mand, så behøver man ikke at være Schwarzenegger. Det kan være godt med en fed lille slåskamp med Far. Det kan ske, at man kan komme op at slås med skolekammeraterne. Men der vil være en naturlig grænse!

Hvis drengen imidlertid intet identifikationsobjekt har, så er sagen anderledes. Så vil actionhelten både være actionhelt og faderbillede. Ham, der viser, hvordan en mand er. *Ham der viser, hvad der er ret og uret.* Hvad man må og ikke må. Og i den verden er alt tilladt!

De, som er uenige i dette, er tit kvinder, og dem kan drengen alligevel ikke identificere sig med. Dette bekræfter barnets ide om, at Arnolds måde at bekræfte sin mandighed på er den rigtige. Og så er vi på afveje!

VI HAR BRÆNDT IDOLERNE

I løbet af 60'erne har vi nedlagt autoriteterne. Brændt idolerne. Skudt familiebilledet i sæk. Udraderet kønsforskellene. Afskaffet Gud. Og nu er der ingen, der rigtig ved, hvad vi så skal. Mens vi så er i gang med at realisere os selv og dyrke positiv tænkning, bliver vores børn og specielt vores sønner endnu engang taberne af vores kamp. Vi har ingen værdier at tilbyde dem, intet, de kan se op til.

Alt dette er rent faktisk en del af problemet, som er med til at skabe de frustrerede drenge, vi har i dag, særlig i bysamfundet, hvor der ikke

er ret mange mænd, der laver "mandige" ting sammen med deres børn.

En af de bedste måder at genfinde balancen på er at forsøge at tilbyde børnene den værdi, de ikke føler, de har i dag. Vi skal måske til at omprioritere vores liv lidt, således at børnene i stedet for kun at være en lidt forstyrrende del af vores sparsomme fridage, bliver en positiv og naturlig del af vores hverdag og hermed ikke kan, men vigtigst ikke har behov for at se voldsfilm 4 timer om dagen.

NATURLIG SORTERING

Vi skal give dem så trygge rammer, at selv om de kommer til at se sådanne film, så vil skaden ikke være stor, og endnu vigtigere: De vil selv kunne sortere det fra, de skal sortere fra.

Vi må lære drenge at være drenge igen. Vi må give dem lov til at være drenge. Vi bliver nok nødt til at gå et lille stykke vej hen i mod den tanke, at en familie bestående af Far, Mor og børn i en tryk hverdag ikke er et nederlag.

At man ikke behøver at have en overtegnet Time Manager for at være en succes. At man ikke behøver at fravælge sine børn for at få et godt liv. At det ikke er vanærende, at en af forældrene er hjemmegående, heller ikke hvis det er moderen. At en dreng, som ikke kan eller ikke gider strikke, ikke er mindre dreng af den grund. Tværtimod.

Og at en dreng, der leget voldsomt med sine kammerater og søskende ikke nødvendigvis vil udvikle sig til en voldsforbryder!

Mænd og kvinder. Vi vil aldrig blive lige. Vi kan ikke være lige. Hvorfor kæmpe for at blive ens, når naturen nu engang har sørget for, at vi er forskellige, og for at vi kan supplere hinanden frem for at overtage hinandens områder! Det er da meget mere spændende og udfordrende at leve sammen med én, som er forskellig, frem for med én som ligner. *Er det ikke?*